

రాజేంద్ర కుమార్ సీతారాం పాండే మొదలైనవారు.

వర్యెస్.

ఉత్తమ్ మరియు మరొకరు

ఫిబ్రవరి 11, 1999

[G.B. పట్నాయక్ మరియు S. రాజేంద్ర బాబు, న్యాయమూర్తులు.]

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1973 – సెక్షన్ 397(2) – ఆర్డర్ జారీ ప్రక్రియను నిర్దేశించడం – ఇంటర్లోక్యూటరీ అయినా – అటువంటి ఉత్తర్వు రివిజనల్ అధికార పరిధికి అనుకూలంగా ఉండా – నిర్ణయం, అటువంటి ఉత్తర్వు పూర్తిగా ఇంటర్లోక్యూటరీ కానీ మధ్యంతర లేదా క్వాజి(quasi) ఫైనల్ కాదు – రివిజనల్ అధికార పరిధి, నిర్వహించబడుతుంది కాబట్టి అమలు చేయాలి – వాస్తవాలపై ఎటువంటి కేసు నమోదు కానట్లయితే, ప్రక్రియ మరియు ప్రొసీడింగ్ల జారీ క్రమాన్ని రద్దు చేయడానికి ఇది సరైన కేసు – శిక్షాస్పృతి, సెక్షన్లు 500, 499 మినహాయింపు 8.

శిక్షాస్పృతి 1860 – సెక్షన్లు, 500, 499 మినహాయింపు 8 – ఫిర్యాదుదారుడు తాగి ఆఫీసుకు వెళ్లాడని, సీనియర్ అధికారిని దుర్భాషలాడాడని, పరుష పదజాలం వాడాడని ట్రెజరీ అధికారికి నిందితులు తప్పుడు ఆరోపణలు చేశారని తేల్చిచెప్పారు – శాఖాపరమైన విచారణ జరిగిందని సూచిస్తూ మేజిస్ట్రేట్ కు ట్రెజరీ అధికారి నివేదిక ఫిర్యాదుదారుని దోషిగా నిర్ధారించారు – నిజానికి, కేసు మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 499 – క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1974, సెక్షన్ 202 (1).

ఫిర్యాదుదారుడు తాను మధ్యం మత్తులో కార్యాలయానికి వచ్చానని మరియు ఇతరులతో పాటు ట్రెజరీ అధికారిని దుర్భాషలాడారు మరియు పరుష పదజాలాన్ని ఉపయోగించారు అని తప్పుడు ఆరోపణలు చేస్తూ అమరావతి ట్రెజరీ అధికారికి తప్పుడు ఫిర్యాదు చేయడంతో నిందితులు తన పరువు తీశారని ఆరోపించారు. మేజిస్ట్రేట్ నిందితులపై ప్రక్రియను వాయిదా వేశారు మరియు సెక్షన్ 202 (1), Cr.P.C కింద నివేదిక సమర్పించాలని ట్రెజరీ అధికారిని ఆదేశించారు. నివేదిక అందిన తర్వాత, మేజిస్ట్రేట్, ప్రక్రియను జారీ చేయడానికి తగినంత మెటీరియల్ ఉందని భావించి, తదనుగుణంగా నిందితులకు వ్యతిరేకంగా సమన్లు జారీ చేశారు. సెషన్స్ జడ్జి, రివిజన్ లో, మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వును పక్కన పెడుతూ, సెక్షన్ 202 ప్రకారం విచారణకు ఆదేశించిన మేజిస్ట్రేట్, ఆ తర్వాత ట్రెజరీ అధికారి నివేదికను విస్మరించడాన్ని సమర్థించలేదని గుర్తించారు. హైకోర్టు వేరే విధంగా పేర్కొంది

మరియు ప్రక్రియను జారీ చేయాలనే ఆదేశం ఒక మధ్యంతర ఉత్తర్వు అని, సెషన్స్ జడ్జికి తన పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిలో జోక్యం చేసుకునే అధికారం లేదని నిర్ధారించింది.

ఈ కోర్టు ముందు, ప్రక్రియను జారీ చేయడం మధ్యంతర ఉత్తర్వు కాదని నిందితులు - అప్పీలుదారుల తరపున వాదించారు; మరియు ట్రెజరీ అధికారి నివేదికతో చదివిన ఫిర్యాదు మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 499కి తీసుకువచ్చారు. ఇంకా, ప్రక్రియను రీకాల్ చేసే రెమెడీ పరంగా అందుబాటులో ఉన్నప్పటికీ, *K.M మాధ్యూస్ v. స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ, AIR (1992) SC 2206*, ఈ అంశం కోర్టులో ఉంది, ఇది ఒక కేసు తయారు చేయబడిందో లేదో నిర్ణయించడానికి అభ్యంతరాలను పరిగణించవచ్చు.

హైకోర్టు ఆదేశం న్యాయమైనదేనని, జోక్యం అవసరం లేదని ప్రతివాది వాదించారు.

అప్పీలును అనుమతిస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం:1.1. Cr.P.C లో 'ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్' అనే వ్యక్తీకరణ నిర్వచించబడలేదు. చట్టంలోని స్థానం ఏమిటంటే, సెక్షన్ 397 (2) లో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ, పరిమితం చేయబడిన అర్థంలో ఉపయోగించబడింది మరియు కేవలం మధ్యంతర ఉత్తర్వులను సూచిస్తుంది లేదా పార్టీల ముఖ్యమైన హక్కులు లేదా బాధ్యతలను నిర్ణయించని లేదా తాకని తాత్కాలిక స్వభావం. [584-F-G]

ఒక పాయింట్ పై నిందితుల అభ్యర్థనను తిరస్కరిస్తూ ఆర్డర్, ఇది ఆమోదించబడినప్పుడు నిర్దిష్ట ప్రొసీడింగ్ అనేది ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్ కాదు. [584-H]

నిందితులకు అనుకూలంగా చాలా ఉదారమైన విధానాన్ని అందించాలి. ఉత్తర్వు పూర్తిగా ఇంటర్లోక్యూటరీ కానట్లయితే, ఇంటర్మీడియట్ లేదా పాక్షిక ఫైనల్ (quasi final) అయితే కోర్టు యొక్క పునఃసమీక్ష అధికారాన్ని ఆకర్షించవచ్చు. [585-A]

అమర్ నాథ్ v. స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా, [1978] 1 SCR 222; మధు లిమాయే v. స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర, [1978] 1 SCR 749 మరియు *V.C. శుక్లా v. స్టేట్, [1980] 2 SCR 380*, ఆధారపడింది.

1.2 ప్రక్రియ యొక్క జారీని నిర్దేశించే ఆర్డర్ పూర్తిగా ఇంటర్లోక్యూటరీ కాదు. మరోవైపు, ఇది తప్పనిసరిగా ఇంటర్మీడియట్ లేదా పాక్షిక ఫైనల్ గా పరిగణించబడాలి మరియు అందువల్ల, సెక్షన్ 397 కింద పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని దీనికి వ్యతిరేకంగా అమలు చేయవచ్చు. [585-B]

2. మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 499కి, ఆరోపణకు సంబంధించిన విషయానికి ఆ వ్యక్తిపై చట్టబద్ధమైన అధికారం ఉన్న వారిలో ఎవరికైనా చిత్తశుద్ధితో ఆరోపణకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం పరువు నష్టం కాదని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. ట్రెజరీ అధికారి నివేదిక స్పష్టంగా సూచిస్తుంది, ఫిర్యాదుదారుకు వ్యతిరేకంగా నిందితులు చేసిన నివేదిక ప్రకారం, డిపార్ట్మెంటల్ విచారణలో ఫిర్యాదుదారుడు దోషిగా తేలిపోయింది. అటువంటి పరిస్థితులలో, ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తులు ఫిర్యాదుదారుకు వ్యతిరేకంగా పై అధికారికి నివేదికను అందించిన వాస్తవం సెక్షన్ 499కి మినహాయింపు 8 ద్వారా కవర్ చేయబడుతుంది. [585-H; 586-A-B]

3. ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తులు విచారణను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది లేదా ప్రక్రియ యొక్క జారీకి సంబంధించిన ప్రశ్నను పునఃపరిశీలించటానికి మేజిస్ట్రేట్‌ను మళ్లీ సంప్రదించడం న్యాయం యొక్క ప్రయోజనం కాదు. ప్రక్రియ మరియు ప్రొసీడింగ్‌ల జారీ క్రమాన్ని రద్దు చేయడానికి ఇది సరైన సందర్భం. [586-C]

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ జ్యూరిస్టిక్షన్ : క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.637/1995.

క్రిమినల్ అప్లికేషన్ No.376/1994లో బొంబాయి హైకోర్టు 24.08.1994 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు.

యు.యు. లలిత్, Ms. అపరాజిత సింగ్ మరియు అతుల్ శర్మ, అప్పిలెంట్ల కోసం.

ఎస్.వి. దేశ్‌పాండే, ప్రమిత్ సక్సేనా మరియు D.M. నర్సోల్కర్, ప్రతివాదుల తరపున.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువడింది

పట్నాయక్, న్యాయమూర్తి. ఫిర్యాదు కేసులో నిందితులుగా ఉన్న వ్యక్తులు అప్పీలుదారులు మరియు ఈ అప్పీలులో, క్రిమినల్ అప్లికేషన్ నెం.376/1994 లో బొంబాయి హైకోర్టు నాగ్‌పూర్ బెంచ్ తీర్పు సవాలలో ఉంది. సవాలు చేసిన తీర్పుతో హైకోర్టు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చింది, జ్యూడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్, అమరావతి 16.08.1991 నాటి ఉత్తర్వు, జారీ ప్రక్రియ మధ్యంతర ఉత్తర్వు మాత్రమే మరియు Cr.P.C సెక్షన్ 397 ప్రకారం సెషన్స్ జడ్జి అధికార పరిధికి అనుకూలంగా లేదు. అందువలన, సెషన్స్ జడ్జి పొరపాటు చేసారు. మేజిస్ట్రేట్ పేర్కొన్న ఉత్తర్వుతో జోక్యం చేసుకోవడంలో, ప్రక్రియ యొక్క జారీని నిర్దేశించడం. అయితే, *K.M.మాధ్యూ v. స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ, AIR (1992) SC 2206*లో ఈ కోర్టు యొక్క తీర్పుకు అనుగుణంగా సంతృప్తి చెందినట్లయితే, జారీ చేసే ప్రక్రియ యొక్క క్రమాన్ని రీకాల్ చేయడానికి జ్యూడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్‌కు ఉంటుందని హైకోర్టు పేర్కొంది.

నిందితులు అమరావతి ట్రెజరీ అధికారికి తప్పుడు ఫిర్యాదు చేశారని, ఫిర్యాదుదారు మధ్యం తాగి కార్యాలయానికి వచ్చారని తప్పుడు ఆరోపణలు చేశారని ప్రతివాది నం.1 దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదు ఆధారంగా, ట్రెజరీ అధికారిని దుర్భాషలాడారు మరియు తద్వారా సెక్షన్ 500 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి పాల్పడ్డారు IPC సెక్షన్ 34, మేజిస్ట్రేట్ నిందితుడిపై ప్రక్రియను వాయిదా వేశారు మరియు సబ్-సెక్షన్ (1) ఆఫ్ సెక్షన్ 202లోని క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద నివేదిక సమర్పించాలని ట్రెజరీ అధికారిని ఆదేశించారు. ట్రెజరీ అధికారి నుండి పేర్కొన్న నివేదికను స్వీకరించిన తర్వాత, ప్రక్రియను జారీ చేయడానికి తగిన మెటీరియల్ ఉందని మేజిస్ట్రేట్ అభిప్రాయపడ్డారు మరియు తదనుగుణంగా సెక్షన్ 500 కింద నిందితులకు వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 34 IPC రీడ్తో సమన్లు జారీ చేశారు. మేజిస్ట్రేట్ 16.08.1991 నాటి ఈ ఉత్తర్వును నిందితులు సెషన్స్ జడ్జి ముందు పునఃసమీక్షలో సవాలు చేశారు. ట్రెజరీ అధికారి నుండి విచారణ నివేదిక అందిన తరువాత, సెక్షన్ 202 ప్రకారం విచారణకు స్వయంగా మేజిస్ట్రేట్ ఆదేశించడంతో, దానిని విస్మరించడం సమంజసం కాదని లెర్నెడ్ సెషన్స్ జడ్జి నిర్ధారణకు వచ్చారు. పైన పేర్కొన్న విచారణ నివేదిక మరియు ఫిర్యాదులోని ఆరోపణల ఆధారంగా, సెషన్స్ జడ్జి ఈ కేసు మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 400 IPC పరిధిలోకి వస్తుందని మరియు అందువల్ల ప్రక్రియను జారీ చేయడం అనేది దుర్వినియోగం చేయడమేనని నిర్ధారణకు వచ్చారు. అతను, తదనుగుణంగా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క ఉత్తర్వును పక్కన పెట్టాడు, ప్రక్రియ యొక్క జారీని నిర్దేశించాడు. సెషన్స్ జడ్జి పైన పేర్కొన్న పునఃసమీక్ష ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా, ఫిర్యాదుదారు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 482 ప్రకారం దాని అధికార పరిధిని అమలు చేయడానికై హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. ఈ ప్రక్రియను జారీ చేయాలనే ఆదేశం మధ్యంతర ఉత్తర్వు అని, సెక్షన్ 397 ప్రకారం సెషన్స్ జడ్జికి దానిలో జోక్యం చేసుకునే అధికారం లేదని, తదనుగుణంగా సెషన్స్ జడ్జి ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తున్నట్లు హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది.

అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది శ్రీ. లలిత్ వాదిస్తూ, మేజిస్ట్రేట్ యొక్క ఉత్తర్వు, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 397 ప్రకారం పునర్విమర్శ అధికార పరిధికి లోబడి లేని మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడదు. సబ్-సెక్షన్ (1) లోని సెక్షన్ 202 కింద చేసిన విచారణ ప్రకారం అతని నుండి పొందిన ట్రెజరీ అధికారి నివేదికతో ఫిర్యాదులోని ఆరోపణలు చదివినప్పుడు, అతను ఇంకా వాదించాడు. మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 400 వరకు కేసును స్పష్టంగా బయటకు తీసుకురావాలి, సెక్షన్ 482 ప్రకారం హైకోర్టు తన స్వాభావిక అధికార పరిధిని అమలు చేయడంలో పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిలో ఆమోదించబడిన సెషన్స్ జడ్జి యొక్క ఉత్తర్వుపై జోక్యం చేసుకోకూడదు. ఇప్పటికే జారీ చేసిన ప్రక్రియను రీకాల్ చేయడం కోసం సెక్షన్ 205 కింద నిందితుడు మేజిస్ట్రేట్ను ఆశ్రయించే అవకాశం కూడా మాధ్యమ కేసులో ఈ కోర్టు తీర్పు ప్రకారం అందుబాటులో ఉందని న్యాయవాది కూడా సమర్పించారు. అయితే ఈ కోర్టులోనే ఉన్న విషయం, ఏదైనా నేరం

జరిగిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ఈ కోర్టు ఫిర్యాదు పిటిషన్లో చేసిన అవర్మెంట్లను పరిశీలించి, ఆపై తగిన ఉత్తర్వులు జారీ చేస్తుంది. మరోవైపు, ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది దేశ్పాండే వాదిస్తూ, కేసు వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో హైకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశాలు పూర్తిగా సమర్థించబడుతున్నాయని, భారత రాజ్యాంగం లోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఎటువంటి జోక్యం అవసరం లేదని వాదించారు.

బార్లో ప్రత్యర్థి సమర్పణల దృష్ట్యా, పరిశీలన కోసం తలెత్తే మొదటి ప్రశ్న మేజిస్ట్రేట్ యొక్క ఉత్తర్వు ప్రక్రియ యొక్క నిర్దేశిత జారీని అటువంటి మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా చెప్పవచ్చు, ఇది సెక్షన్ 397 ప్రకారం పునఃసమీక్ష అధికార పరిధికి అనుకూలంగా లేదు, సబ్-సెక్షన్ (2) లోని బార్ను దృష్టిలో ఉంచుకుని. సబ్-సెక్షన్ (2) లోని సెక్షన్ 397 ఇలా ఉంది:

397(2): సబ్-సెక్షన్ (1) ద్వారా అందించబడిన పునర్విమర్శ అధికారాలు ఏదైనా అప్పీల్, విచారణ, విచారణ లేదా ఇతర విచారణలో ఆమోదించబడిన ఏదైనా మధ్యంతర ఉత్తర్వుకు సంబంధించి ఉపయోగించబడవు.

ఉన్నతమైన క్రిమినల్ కోర్టులకు పునర్విమర్శ అధికార పరిధిని అందించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం చట్టం యొక్క తప్పుడు అభిప్రాయం లేదా ప్రక్రియ యొక్క క్రమరాహిత్యం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే న్యాయం యొక్క తప్పు భావాన్ని సరిచేయడం.

ఏ పద్ధతిలో అయినా న్యాయం జరుగకపోతే పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని అమలు చేయడంలో విచక్షణను సెక్షన్ 397 యొక్క నాలుగు కోణాలలో అమలు చేయాలి. సబ్-సెక్షన్ (2)లోని సెక్షన్ 397 ప్రకారం, ఏదైనా మధ్యంతర ఉత్తర్వుపై పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని అమలు చేయడం నిషేధం, తద్వారా విచారణ లేదా ఎలాంటి ఆలస్యం లేకుండా కొనసాగవచ్చు. కానీ "ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్" అనే వ్యక్తీకరణ కోడ్లో నిర్వచించబడలేదు. *అమర్ నాథ్ & అదర్స్ v. స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా*, [1078] 1 SCR 222లో, సెక్షన్ 397(2)లోని "ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్" అనే వ్యక్తీకరణ నియంత్రిత కోణంలో ఉపయోగించబడింది మరియు విస్తృత లేదా ఆర్టిస్టిక్ కోణంలో కాదని ఈ కోర్టు పేర్కొంది, మరియు పార్టీల యొక్క ముఖ్యమైన హక్కులు లేదా బాధ్యతలను నిర్ణయించని లేదా తాకని పూర్తిగా మధ్యంతర లేదా తాత్కాలిక స్వభావం యొక్క ఆదేశాలను సూచిస్తుంది మరియు పార్టీల హక్కును గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే ఏదైనా ఆర్డర్ను "ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్" అని చెప్పలేము. *మధు లిమాయే v. స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర*, [1978] 1 SCR 749లో, ఈ కోర్టు యొక్క ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల బెంచ్ నిందితుడి అభ్యర్థనను తిరస్కరించే ఉత్తర్వును కలిగి ఉంది, ఇది అంగీకరించబడినప్పుడు నిర్దిష్ట విచారణతో ముగించబడుతుంది, మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడదు. *వి.సి. శుక్లా v. స్టేట్*, [1980] 2 SCR 380 లో, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లో

ఉపయోగించిన “ఇంటర్లోక్యూటరీ ఆర్డర్” అనే పదానికి పూర్తి న్యాయబద్ధతను నిర్ధారించడానికి నిందితులకు అనుకూలంగా చాలా ఉదారమైన నిర్మాణాన్ని అందించాలని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. ఈ ఉత్తర్వు పూర్తిగా మధ్యంతరంగా కాకుండా ఇంటర్మీడియట్ లేదా పాక్షిక ఫైనల్ అయితే హైకోర్టు లేదా సెషన్స్ జడ్జి యొక్క ట్రయల్ మరియు పునర్విమర్శ అధికారాన్ని ఆకర్షించవచ్చు. ఇది చట్టం యొక్క స్థానం అయినందున, ప్రక్రియ యొక్క జారీని నిర్దేశించే ఉత్తర్వు పూర్తిగా మధ్యవర్తిత్వానికి సంబంధించినదని మరియు అందువల్ల సబ్-సెక్షన్ (2) లోని సెక్షన్ 397 కింద ఉన్న బార్ వర్తిస్తుందని భావించడం సముచితం కాదు. మరోవైపు, ఇది తప్పనిసరిగా ఇంటర్మీడియట్ లేదా పాక్షిక ఫైనల్ గా పరిగణించబడాలి మరియు అందువల్ల, సెక్షన్ 397 కింద పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని దీనికి వ్యతిరేకంగా అమలు చేయవచ్చు.

అందువల్ల, కోర్టులోని సబ్-సెక్షన్ (2) లోని సెక్షన్ 397 కింద ఉన్న బార్ ను దృష్టిలో ఉంచుకుని సెషన్స్ జడ్జికి ఆర్డర్ లో జోక్యం చేసుకునే అధికారం లేదని నిర్ధారణకు రావడంలో హైకోర్టు సమర్పించబడలేదు.

మెజిస్ట్రేట్ ఆదేశానుసారం పొందబడిన ఫిర్యాదు మరియు ట్రెజరీ అధికారి నివేదికను చదవడం అనేది పరిశీలన కోసం తలెత్తే తదుపరి ప్రశ్న. సబ్-సెక్షన్ (1) లోని సెక్షన్ 201 కింద ట్రయల్ కోసం ప్రాథమిక కేసు ఉందని లేదా సెక్షన్ 8 మినహాయింపు నుండి 400కి స్పష్టంగా వర్తిస్తుందని చెప్పవచ్చు మరియు పర్యవసానంగా అటువంటి కేసులో, నిందితులను విచారణను ఎదుర్కోవలసిందిగా కోరడం న్యాయాన్ని అపహాస్యం చేస్తుంది. ఫిర్యాదు పిటీషన్ లోని ఆరోపణలకు సంబంధించి నిందితులు అమరావతి ట్రెజరీ అధికారికి ఫిర్యాదు చేశారు. ఫిర్యాదుదారు మధ్యం మత్తులో కార్యాలయానికి వచ్చి ట్రెజరీ అధికారి, అదనపు ట్రెజరీ అధికారి మరియు కలెక్టర్ పై దుర్భాషలాడినట్లు తప్పుడు ఆరోపణలు ఉన్నాయి మరియు అసభ్యకరమైన భాషలో కార్యాలయంలో తిరుగుతు మరియు ఫిర్యాదుదారు యొక్క కీర్తి మరియు సేవలకు నష్టం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో ఇటువంటి ఆరోపణలు చేయబడ్డాయి. ఈ అవరెంట్ యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని నిర్ణయించడానికి, మేజిస్ట్రేట్ ప్రక్రియను జారీ చేయడానికి బదులుగా విచారణ జరపాలని ట్రెజరీ అధికారికి తెలియజేస్తూ ఒక నివేదికను మేజిస్ట్రేట్ కు సమర్పించవలసినదిగా కోరారు. అలాగే ట్రెజరీ అధికారి నివేదికను సమర్పించారు. మేజిస్ట్రేట్ నివేదికతో పాటు చదివిన ఫిర్యాదులోని ఆరోపణలు సెక్షన్ 500 ప్రకారం నేరంగా ఉన్నాయా లేదా అనేది పరిశీలించాల్సిన ప్రశ్న. సెక్షన్ 499 యొక్క ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ పరువు నష్టం నేరాన్ని నిర్వచించింది మరియు సెక్షన్ 500 అటువంటి నేరానికి శిక్షను కల్పిస్తుంది. మినహాయింపు 8 నుండి 499 వరకు ఉన్న ఆరోపణకు సంబంధించిన విషయానికి సంబంధించి ఆ వ్యక్తిపై చట్టబద్ధమైన అధికారం ఉన్నవారిలో ఎవరికైనా వ్యతిరేకంగా ఆరోపణకు చిత్తశుద్ధితో

ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం పరువు నష్టం కాదని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. ట్రెజరీ అధికారి నివేదిక స్పష్టంగా సూచిస్తుంది, ఫిర్యాదుదారుకు వ్యతిరేకంగా నిందితులు చేసిన నివేదిక ప్రకారం, శాఖాపరమైన విచారణ ప్రారంభించబడింది మరియు ఫిర్యాదుదారుడు దోషిగా తేలారు. అటువంటి పరిస్థితులలో నిందితులు తాగిన మత్తులో ట్రెజరీ అధికారిని దుర్భాషలాడినట్లు ఫిర్యాదుదారు యొక్క పై అధికారికి నివేదించిన వాస్తవం, ఇది ప్రస్తుత ఫిర్యాదు యొక్క గ్రేవ్‌మెన్ మరియు మరేమీ కాదు. మినహాయింపు 8 నుండి సెక్షన్ 499 యొక్క భారతీయ శిక్షాస్మృతి ద్వారా కవర్ చేయబడుతుంది. ఫిర్యాదు పిటిషన్‌లోని ఆరోపణలను పరిశీలిస్తే, మేము కూడా పరువు నష్టం కేసు పెట్టలేదని సంతృప్తి చెందాము. ఈ విషయానికి సంబంధించి, నిందితులు విచారణను ఎదుర్కోవాలని కోరడం లేదా ప్రక్రియ జారీకి సంబంధించిన ప్రశ్నపై పునఃపరిశీలన కోసం మళ్లీ మేజిస్ట్రేట్‌ను సంప్రదించడం కూడా న్యాయానికి ప్రయోజనం కలిగించదు. మరోవైపు, ఈ ప్రక్రియ యొక్క జారీ క్రమాన్ని మరియు ప్రొసీడింగ్‌లను రద్దు చేయడానికి తగిన కేసు అని మా అభిప్రాయం. కాబట్టి, మేము హైకోర్టు యొక్క ఆక్షేపిత ఉత్తర్వును పక్కన పెట్టి, సెషన్స్ జడ్జి ఆదేశాలను ధృవీకరిస్తాము మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్‌ను రద్దు చేస్తాము. ఈ అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.